

40 UTRIKES.

Saima n:o 6 12. II 1846

- A. Hvad nytt?
 B. Konspirationen i Posen var den sednaste.
 A. Huru är det fatt med den?
 B. Det vet ingen, Nutidens »upptäckter» på jorden äro hemliga. Att häfva sig upp och täcka öfver, det är att upptäcka.
 A. Än de på himmelen?
 10 B. Dem anser man för småsaker, passande för hvarje öra. Om den nya planeten *Astræa* får man veta, hvad man vill och behagar.
 A. Det är godt, att dock himlavägarne äro fria.
 B. Icke så heller. Vägen till himmelen utgör en vigtig del af administrationen. Man rådplägar som bäst derom i Berlin. Visa män från hela Tyskland säga der vid ölstopet »Meines Erachtens» o. s. v.
 A. Duger då icke den gamla officiela vägen?
 B. Vasserra den är lika god som en ny. Den kan aldrig uppnötas, ty ingen har nånsin vandrat derpå. Med den nya kommer det att gå på samma sätt.
 20 A. Hvarföre anläggges den då?
 B. Det blir enformigt att förgäfvos mota in folket på den gamla. Får man en ny, så kan man säga: kasch på nya vägen! – De, som kunna, böra väl hafva något tillfälle att mota och kascha.
 A. Men Svenska styrelsen synes icke bry sig derom.
 B. Hur så?
 A. Den ger Engelsmännen tillstånd att anlägga jernväg bredvid kanalen och lemnar folket fritt att välja mellan båda och landsvägen.
 B. Du menar, att de i Berlin också kunde lemna saken åt ett Engelskt bolag.
 30 A. Så gör man i England – och i Amerika.
 B. Men Tyskarne måste resa till Amerika för att göra efter. På egen jord måste t. o. m. deras gröthvila regleras af »die hohen und höchsten Herrschaften».
 A. »Ligesaa er det kun» – hos Lillepytterne, sade Trojaneren.

41 HR GT. OM KUNG FJALAR.

Saima n:o 6 12. II 1846

- 40 I Morgonbladet har under signaturen Gt. influtit en uppsats »mot» Saimas recension af Kung Fjalar. Hvad Hr Gt. egentligen påstår, är icke så lätt att finna; ty uppsatsen hopförer på rader en mängd frågor med deras pretenderade lösning, för hvilkas utredande alla tidens utmärktaste tänkare skrivit volymer.
 Vid sådant förfarande skulle Hr Gt:s uppsats för sig fordra en recension, vidsträcktare än en tidnings utrymme och en tidningsskrifvares tid och förmåga medgifva. Vi nödgas derföre, så godt sig göra låter, söka en hufvudsumma af hans yrkanden och upptaga denna till skärskådande. Osäkre om vi härvid träffat rätt, sammanfatta vi hans förmenanden förslagsvis i påståendet: att det sannt dramatiska motivet i Kung Fjalar är hjeltens egoism, hans af denna föranledda brott mot en gudomlig ordning, hans ånger och subjektiva försoning, samt att detta öfverhufvud bör utgöra motivet i hvarje tragedi, emedan tragedin sålunda är kristlig, är sådan, den vara bör.
- 50